

A helyi római katolikus templom harangjának hívó szava jelezte októberi mártírok emlékére bemutatott szentmise kezdetét. Bíró Sándor, a község lelkiatyja szentbeszédében a hősök példája kapcsán az önzetlen szeretetről beszélt, amely áthatotta a mártírokat és ezáltal tettek is a magyarságért. Rámutatott arra, hogy míg a mártírok életüket a hazánkért, nemzetünkért adták, addig mi nagyon sok esetben még csak egy aprócska áldozatot se hozunk embertársainkért, barátainkért, közösségünkért, de még a családunkért és a szeretteinkért sem. „Nevezzük magunkat keresztényeknek, nevezzük magunkat magyaroknak, de sokszor csak nevezzük magunkat, de nem igazán vagyunk azok!” Hiányzik belőlünk a felelősségtudat, hiszen többnyire inkább csak hangoztatjuk, hogy felelősek vagyunk a magyar nemzetünkért. Mint, ahogy minden ember különbözik a másiktól, úgy az aradi vértanúk is különböztek, viszont egy közös volt bennük: nagyon szerették a magyar népüket, s mindent megtették azért, hogy a nép szabadon élhessen.” – fogalmazott a plébános, majd hangsúlyozta, hogy ha olyan magyar öntudat lenne bennünk is, mint bennük, akkor október 6-án ez a templom, majd a temető, ahova a megemlékezésre vonulnak az emlékezők, telve lennének. Bíró Sándor plébános Juhász Gyula Vértanúink c. versével zárta prédikációját.

A megemlékezés a helyi temetőben folytatódott, ahol Nagyné Sipos Mária, a nyárasdiak Mariska néniének tettere buzdító szavalata után a Nyárasdi Népdalkör előadásában az Aradi vértanúk nótáját hallották a jelenlévők. Menyhárt József, a Magyar Község Párja országos elnökének emlékbeszédét a Nyárasdi Alapiskola diákjainak műsora előzte meg. Az elnök úr beszédében felidézte az 1848/49-es eseményeket, melyek által érzékeltette az emlékező közösséggel, hogy Arad városa mi mindenre példa. Rámutatott arra, hogy Ez a város egy lehetőség is, hogy elgondolkoztasson mindenkit azon, hogy milyen lenne, ha az akkori történések minket, szlovákiai magyarokat súlytanának. „Ha egy elnyomó többség bosszúja söpörne végig rajtunk. Vezető politikusainkat kivégeznék, fontosabb magyar többségű városaink polgármestereit bebörtönöznék, iskoláink igazgatóit leváltanák, a kultúráért szólókat elüldöznék, vállalkozóink vagyonát elkoboznák, a sajtókat kivéreztetnék, a szerkesztőségeket feloszlátják, elektronikus portáljaink szerzőit gályarabságra ítélnék, egyetlen napilapunk – már, ha a miénk – többségi nyelvűvé válna. Mosolygunk rajta, ugye? Talán, mert nem vesszük komolyan! Mert Arad vértanúi messze vannak. Évről évre megemlékezünk ugyan róluk, de abba, ami ott és akkor történt, kevésbé gondolunk bele. Kicsit amolyan maradi vértanúkként tekintünk rájuk.”- mondta. A pártelnök hangsúlyozta, hogy ma egy olyan világot élünk, ahol a mindent túlélő, a tetteiért felelősségre nem vont egyének az ügyesek. Az aradi vértanúk viszont elszántan kiálltak elveik mellett még az életük árán is, viszont mai ember az életét csak kivételesen igaz ügyért adja, családért, esetleg barátért, és csak nagyon ritkán a hazáért. „A gyáva átáll vagy szalad, az igaz marad: Örök példa vagy Arad!” – zárta gondolatébresztő és megszívlelendő emlékbeszédét Menyhárt József.

A 2017. október 6-i megemlékezés a kegyelet koszorúinak, illetve virágainak elhelyezésével és a Nyárasdi Népdalkör tolmácsolásában az Isten áldd meg a magyart kezdetű dallal záródott. Nyárasd Község Önkormányzata nevében Bacsó László polgármester és Nagy Zoltán alpolgármester, az MKP nevében Menyhárt József országos elnök és Nagy Attila koszorúzott. Majd a községünk tömegszervezeteinek és a római katolikus egyházközségünk képviselői, az oktatási és nevelési intézmények vezetői, a diákok és a jelenlévők hajtottak fejet a Honvéd emlékműnél.

(Fotó és szöveg: Laky E.)

A tudósítás a Felvidék.Ma hírportálon is megjelent.

{gallery}2017/megemlekezés{/gallery}